

บทที่ 5

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้เป็นสรุปผลการศึกษาดังกล่าวถึงบทบาทของรัฐในการส่งเสริมพัฒนาพรรคการเมือง กรณีการให้เงินสนับสนุนพรรคการเมืองของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 โดยศึกษาจากการให้เงินสนับสนุนพรรคการเมืองของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ตามหลักเกณฑ์การให้เงินสนับสนุนแก่พรรคการเมืองของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541 จากการศึกษาและวิเคราะห์ สรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

ผู้ศึกษาแบ่งกลุ่มพรรคการเมืองออกเป็น 3 กลุ่ม โดยใช้การจัดสรรเงินเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง

กลุ่มที่ 1 พรรคการเมืองที่ได้รับเงินสนับสนุนเกินกว่า 10 ล้านบาท ขึ้นไป มีทั้งหมด 4 พรรคการเมือง ได้แก่ พรรคชาติพัฒนา พรรคประชาธิปัตย์ พรรคชาติไทย และพรรคไทยรักไทย จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพอจะสรุปได้ว่า พรรคการเมือง ในกลุ่มนี้มีที่ตั้งของสำนักงานใหญ่เป็นเอกเทศไม่รวมอยู่กับที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ประกอบธุรกิจ โดยเป็นสถานที่ที่สังเกตได้ง่าย สามารถติดต่อได้สะดวก มีบุคลากรที่ปฏิบัติงานให้กับพรรค เป็นประจำโดยมีจำนวนบุคลากรมากกว่าที่ทางกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองได้กำหนดไว้เบื้องต้นโดยมีการแบ่งแยกหน้าที่ ตามวุฒิ การศึกษารวมทั้งมี การแบ่งแยกหน้าที่ ตามโครงสร้างของพรรคอย่างชัดเจน มีวัตถุประสงค์ในสำนักงานอย่างครบถ้วน การทำกิจกรรมของพรรค พบว่าพรรคในกลุ่มนี้มีการทำกิจกรรมต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น การติดต่อกับสาขาพรรคมีการติดต่อกับสาขาพรรคเป็นประจำ โดยจะติดต่อทางโทรศัพท์ ทางไปรษณีย์ มีการหารายได้อื่นๆ ที่นอกเหนือจากเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง เพื่อนำมาดำเนินกิจกรรมทางการเมือง

กลุ่มที่ 2 พรรคการเมืองที่ได้รับเงินสนับสนุนตั้งแต่ 1 ล้านบาทแต่ไม่เกิน 10 ล้านบาท มีจำนวน 8 พรรค ได้แก่ พรรคประชาธิปัตย์ พรรคกิจสังคม พรรคไทยประชาธิปไตย พรรคชาติประชาธิปไตย พรรคราชฎร พรรคเกษตรมหาชน พรรคไทยช่วยไทย และพรรคเกษตรก้าวหน้า

พรรคการเมืองในกลุ่มนี้ จะเน้นไปที่การจัดอบรมสัมมนาเพื่อให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปและการจัดพิมพ์เอกสารเพื่อเผยแพร่ นโยบายและข้อบังคับของพรรคเป็นหลักและมีบางพรรคที่มีการทำกิจกรรมในแผนงานการหาสมาชิกเพิ่มเพียงอย่างเดียว คือ การ

เผยแพร่นโยบายของพรรคทางวิทยุและโทรทัศน์ โดยการจัดอบรมสัมมนาพบว่าส่วนใหญ่มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมของพรรคใกล้เคียงกับจำนวนเป้าหมายที่ทางพรรคได้กำหนดไว้และมีการเพิ่มขึ้นของจำนวนสมาชิกในทุกๆ ปี

กลุ่มที่ 3 พรรคการเมืองที่ได้รับเงินสนับสนุนไม่เกิน 1 ล้านบาท มีจำนวน 18 พรรคการเมือง ได้แก่ พรรคพลังธรรม พรรคไทย พรรคก้าวหน้า พรรคแรงงานไทย พรรคพลังประชาชน พรรคอำนาจประชาชน พรรคกสิกรไทย พรรคเสรีประชาธิปไตย พรรคไทยมั่นคง พรรคชาวไทย พรรคชีวิตที่ดีกว่า พรรคสยาม พรรคเพื่อฟ้าดิน พรรคสังคมนิยมประชาธิปไตย พรรคเกษตรกร พรรคเสรีไทย พรรคเผ่าไทยและพรรคชาติประชาไท

พรรคการเมืองในกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ไม่เป็น เอกเทศโดยจะรวมอยู่กับที่อยู่อาศัยซึ่งส่วนมากจะเป็นที่อยู่อาศัยของหัวหน้าพรรค โดยมัก จะเป็นสถานที่ที่สังเกตได้ค่อนข้างยากและไม่สามารถติดต่อได้สะดวก โดยบางพรรคพบว่ามีแต่สำนักงานที่ปิดไว้ โดยไม่มีเจ้าหน้าที่ของพรรคหรือวัสดุอุปกรณ์ในสำนักงานใด ๆ เลย โดยมีบุคลากรที่ปฏิบัติงานเป็นประจำให้กับพรรคแต่มีจำนวนที่น้อยกว่าจำนวนที่ทางกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองได้กำหนดไว้เบื้องต้นมาก โดยไม่มีการแบ่งหน้าที่ตามวุฒิการศึกษา รวมทั้ง ไม่มีการแบ่งแยกหน้าที่ตามโครงสร้างของพรรคด้วย มีวัสดุอุปกรณ์ในสำนักงานบ้าง เช่น โทรศัพท์ โทรสาร เครื่องพิมพ์ดีดและเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

การทำกิจกรรมของพรรคพบว่า พรรคการเมืองส่วนใหญ่มีการ ติดต่อกับสาขาพรรคบ้างโดยจะติดต่อทางโทรศัพท์ ทางไปรษณีย์ และการติดต่อด้วยตนเอง เป็นต้น มีการพัฒนาบุคลากรของพรรคโดยมีการส่งบุคลากรไปอบรมกับสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเพียงทางเดียว มีการเผยแพร่ นโยบายของพรรคแต่มีวิธีที่ไม่หลากหลาย เช่น ทางวารสารและเอกสารต่าง ๆ ของพรรคและการไปเผยแพร่ด้วยตนเอง เป็นต้น ส่วนการเงินพบว่า ส่วนใหญ่มีการหารายได้อื่นๆ ที่นอกเหนือจากเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองนำมาดำเนินกิจกรรมทางการเมืองบ้างในบางปีแต่มีจำนวนน้อยมาก

ข้อดีข้อเสียของการสนับสนุนพรรคการเมืองโดยกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

หากจะวิเคราะห์ว่าการให้เงินสนับสนุนพรรคการเมืองโดยกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองนั้นมีข้อดีหรือผลกระทบในทางลบอย่างไรนั้น สามารถสรุปได้ดังนี้

ข้อดี

1. การให้เงินสนับสนุนพรรคการเมือง เป็นการส่งเสริมและจูงใจประชาชนผู้มีความสนใจที่จะดำเนินการทางการเมืองในฐานะพรรคการเมืองเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น โดยเข้ามา จดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองซึ่งสามารถกระทำได้ง่าย เพียงผู้มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด จำนวน 15 คน อันส่งผลให้การแก้ปัญหาให้กับประชาชนผู้เดือดร้อนมองเห็นช่องทางทางการเมืองได้เพิ่มมากขึ้น

2. เป็นการส่งเสริมให้พรรคการเมืองที่ได้รับเงินมีการพัฒนาขึ้น โดยมีการทำกิจกรรมทางการเมืองมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการให้ความรู้กับสมาชิกพรรคและประชาชนโดยทั่วไป หรือเผยแพร่นโยบายของพรรค

3. ช่วยลดภาระพรรคการเมืองต่าง ๆ เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของพรรคและทำให้พรรคการเมืองสามารถสื่อสารกับสมาชิกพรรคได้มากขึ้น ตัวอย่างเช่น หากไม่มีเงินสนับสนุนพรรคการเมืองนั้นมีสมาชิก 300,000 คน การติดต่อกับสมาชิกทางไปรษณีย์เพื่อส่งข้อมูลข่าวสาร เดือนละหนึ่งครั้งต้องเสียค่าแสตมป์เป็นเงินถึง 900,000 บาท เป็นต้น

4. ทำให้พรรคการเมืองได้เรียนรู้ถึงระบบการบริหารงานในฐานะพรรคการเมือง รู้ถึงบทบาทหน้าที่ของพรรคการเมืองที่ต้องกระทำตามกฎหมายพรรคการเมืองหรือสิ่งที่พรรคการเมืองควรกระทำแม้กฎหมายไม่กำหนดให้ต้องทำ เช่น กระบวนการสรรหาผู้สมัครลงสมัครรับเลือกตั้ง การให้ความรู้กับประชาชนหรือแม้กระทั่งการต้องบริหารงานพรรคการเมืองด้วยความโปร่งใสเพื่อให้ได้รับความเชื่อมั่นและได้รับการสนับสนุนจากประชาชน

ข้อเสียหรือผลกระทบในด้านลบ

นอกจากมีข้อดีแล้วในการให้เงินสนับสนุนพรรคการเมืองก็ยังมีผลที่เกิดขึ้นในทางลบด้วย ได้แก่

1. พรรคการเมืองส่วนใหญ่มุ่งที่จะใช้เงินที่ได้รับการจัดสรรให้หมดไปโดยขาดการคำนึงถึงประสิทธิภาพ คือ ความคุ้มค่าของเงินงบประมาณที่จัดสรรจากภาษีอากรของประชาชน ทั้งนี้จะพบว่า การตั้งงบประมาณในหลายแผนงานมีลักษณะซ้ำซ้อนกันกล่าวคือเป็นกิจกรรมที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่นการจัดสัมมนา การจัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่ ซึ่งถือว่าได้ประโยชน์น้อยมาก เป็นต้น

2. การให้ความรู้ความเข้าใจพรรคการเมืองเกือบทุกพรรคมักจะมุ่งเน้นที่ตัวบุคคลของพรรคตัวเองเป็นหลัก ซึ่งบางพรรคอาจเอากิจกรรมประชุมสัมมนาเป็นกลยุทธ์ในการหาเสียงของพรรค โดยมุ่งเสนอผลงานของพรรคเป็นหลักอันทำให้เป้าหมายของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรค

การเมืองผิดไปและล้มเหลว ในทางกลับกันสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่มีเป้าหมายที่จะได้รับประโยชน์โดยตรงจากพรรค ในรูปของผลประโยชน์ที่จับต้องได้ อาทิ เงินช่วยเหลือ การปลดหนี้จากรัฐหรือการให้ความช่วยเหลือในรูปของการจัดหางานให้ทำ โดยไม่คำนึงถึงบทบาทของตน ในฐานะสมาชิกพรรคที่จะต้องมีส่วนต่อพรรคที่ตนสมัคร

จากข้อดีและข้อเสียที่กล่าวมาข้างต้นดูเหมือนว่าบทบาทของรัฐในการสนับสนุนพรรคการเมืองโดยสนับสนุนผ่านกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองจะประสบกับความล้มเหลวหรือไม่คุ้มค่าหรือสมประโยชน์กับเงินงบประมาณที่เสียไปแต่ผู้ศึกษาก็ยังเห็นว่ารัฐก็ยังคงต้องมีหน้าที่ในการสนับสนุนและส่งเสริมพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันหลักในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ปัญหาและอุปสรรคของการพัฒนาพรรคการเมืองของไทย

จากการศึกษาข้อมูลที่ผ่านมาของพรรคการเมืองที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองพบว่ามีปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาพรรคการเมืองของไทย ดังนี้

1. ปัญหาด้านโครงสร้างของพรรค

เป็นปัญหาใหญ่ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาพรรคการเมืองของไทย เพราะโครงสร้างถือว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญของพรรคการเมืองเพราะถ้าพื้นฐานไม่มีความมั่นคงแล้ว การดำเนินกิจกรรมทางการเมืองจะไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ทางพรรคได้ตั้งไว้ โดยปัญหาที่สำคัญ คือในเรื่องของบุคลากรซึ่งจากการศึกษาข้อมูล พบว่าพรรคการเมืองไทยส่วนใหญ่มีจำนวนบุคลากรที่น้อยเกินไป เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนสาขาพรรคและสมาชิกพรรค และอีกปัญหาคือในด้านสถานที่ของสำนักงานใหญ่ซึ่งจากการศึกษาข้อมูล พบว่าพรรคการเมืองส่วนใหญ่มีสำนักงานใหญ่ไม่เป็นเอกเทศ โดยส่วนมากจะรวมอยู่กับที่อยู่อาศัย ซึ่งมักจะเป็นที่อยู่อาศัยของหัวหน้าพรรคและมีการติดต่อได้ไม่สะดวกเนื่องจากเป็นที่ที่สังเกตได้ยากและยังเป็นปัญหาในการสนับสนุนค่าไปรษณียากรและค่าสาธารณูปโภคด้วย

2. ปัญหาด้านสาขา

สาขาพรรคถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งของพรรคการเมือง ซึ่งเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงระหว่างพรรคการเมืองกับประชาชนให้ใกล้ชิดกันซึ่งในปัจจุบันพบว่า สาขาพรรคได้กระจายไปตามพื้นที่ต่างๆ ของประเทศ ถึงแม้ว่าบางพรรคจะไม่มีจำนวนสาขาที่มากตามพื้นที่ แต่ทางพรรคก็มีการจัดตั้งศูนย์ประสานงานขึ้นเพื่อดำเนินกิจกรรมแทนสาขา ปัญหาของสาขาพรรคที่มีอยู่ในปัจจุบันคือ ในเรื่องของโครงสร้างและการดำเนินกิจกรรมของสาขา ปัญหาในเรื่อง

โครงสร้างเช่น สถานที่ทำการของสาขาพบว่าส่วนใหญ่จะรวมอยู่กับที่อยู่อาศัยหรือสถานประกอบธุรกิจจึงไม่มีความเหมาะสมในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้ และในเรื่องบุคลากร พบว่าสาขาพรรคส่วนใหญ่ไม่มีเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานเป็นประจำให้กับสาขา จากปัญหาในเรื่องสถานที่และเรื่องบุคลากรจึงส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของสาขาพรรคไม่มีประสิทธิภาพหรืออาจจะไม่มีการดำเนินกิจกรรมใด ๆ เลย

3.ปัญหาด้านการเงิน

งบประมาณของพรรคการเมืองในแต่ละปีพบว่า ส่วนใหญ่พรรคการเมืองจะมีรายได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองมากกว่าจำนวนรายได้อื่น ๆ ที่ทางพรรคจัดหาเอง ซึ่งส่วนใหญ่รายได้ของพรรคการเมืองจะได้มาจากค่าบำรุงพรรค ค่าสมัครสมาชิกพรรคและเงินบริจาคต่าง ๆ แต่พบว่าในบางพรรคกลับไม่มีการเก็บค่าบำรุงพรรคจากสมาชิกเลย จากการที่พรรคการเมืองไม่มีรายได้อื่นหรือมี แต่เป็นจำนวนที่น้อยนั้นอาจจะสะท้อนให้เห็นถึงความนิยมของพรรคและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนว่าอยู่ในระดับใด

ข้อเสนอแนะ

1. พรรคการเมืองจะต้องมีสำนักงานใหญ่สำนักงานสาขา บุคลากรและมีวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินงาน พร้อมกับบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ โดยมีการแบ่งแยกหน้าที่ตามโครงสร้างของพรรค
2. พรรคการเมืองจะต้องมีการพัฒนาระบบต่าง ๆ ภายในของพรรคให้มีประสิทธิภาพ เช่น ระบบสารสนเทศ ระบบฐานข้อมูลสมาชิกและระบบการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป เป็นต้น และมีการเปิดโอกาสให้กับสมาชิกพรรคได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมด้วยพรรคมากขึ้น
3. พรรคการเมืองควรจะมีการพัฒนาบุคลากรของพรรคให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหมายความถึงบุคลากรของพรรคในทุกระดับ เช่น เจ้าหน้าที่ประจำ กรรมการในระดับต่าง ๆ หรือผู้บริหารของพรรค เป็นต้น
4. พรรคการเมืองควรจะต้องมีการหารายได้จากที่อื่น ๆ เพื่อมาเสริมกับเงินสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ

ท้ายสุดพรรคการเมืองคงจะต้องพยายามให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากที่สุด โดยเฉพาะสมาชิกพรรค พรรคการเมืองต้องพยายามดึงสมาชิกพรรคเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง พรรคการเมืองไม่ควรที่จะรอเงินสนับสนุนจากรัฐแต่เพียงฝ่ายเดียว พรรคการเมืองต้องคำนึงว่าเงินที่ได้รับการสนับสนุนเป็นเพียงการให้การสนับสนุนเท่านั้นไม่ใช่เป็น

เงินทุนหลักพรรคการเมืองต้องขึ้นอยู่กับขาของตัวเองต้องพยายามสร้างให้เกิดความเป็นสถาบันให้ได้ ต้องพยายามทำให้ได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกพรรคให้ได้ ที่ผ่านมามีการกำหนดไว้ในข้อบังคับของพรรคการเมืองทุกพรรคเกี่ยวกับเงินค่าบำรุงพรรคที่เก็บจากสมาชิกพรรคแต่ในทางปฏิบัติไม่มีสมาชิกพรรคจ่ายเงินค่าบำรุง ให้กับพรรคตามข้อบังคับพรรคเลยและในทางกลับกันพรรคการเมืองเองก็ไม่กล้าที่จะเรียกเก็บค่าบำรุงจากสมาชิกเนื่องจากกลัวว่าสมาชิกผู้นั้นจะลาออกจากการเป็นสมาชิก เหล่านี้เองจะเห็นได้ว่าการเป็นสมาชิกพรรคได้ได้เกิดจากการที่มีอุดมการณ์หรือการที่ต้องการเข้าร่วมกับพรรคการเมืองในฐานะสมาชิกอย่างแท้จริง และในส่วนของสำนักงานกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองเองก็ต้องมีหน้าที่ในการที่จะต้องเป็นเสมือนพี่เลี้ยงให้กับพรรคการเมืองในเรื่องของข้อกฎหมาย กฎ ระเบียบต่าง ๆ รวมถึงการให้คำแนะนำและเป็นผู้ประสานงานและอำนวยความสะดวกเพื่อให้พรรคการเมืองดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้คล่องตัวมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

หนังสือ และบทความในหนังสือ

เกษม อุทยานิน. รัฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร. ไทยวัฒนาพานิช. 2516

คณะกรรมการสอดส่องดูแลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร. รายงานการเลือกตั้ง ส.ส.
กรุงเทพมหานคร. บริษัท เบลโล่การพิมพ์ จำกัด. 2535

ปรีชา หงส์ไกรเลิศ. พรรคการเมืองต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร. คณะรัฐศาสตร์.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2543

_____. พรรคการเมืองในสหราชอาณาจักร. กรุงเทพมหานคร.
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. 2548

สนิทย์ นุชพงษ์. ปัญหาพรรคการเมืองไทยในปัจจุบัน ภายใต้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. 2541. กรุงเทพมหานคร. คณะรัฐศาสตร์.
มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2549

วิทยา นภาศิริกุลกิจ. PS.215 พรรคการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์. กรุงเทพมหานคร.
คณะรัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยรามคำแหง

วิษณุ วัลญญและคณะ. แนวทางการพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับการให้การสนับสนุนทางการเงินและ
ประโยชน์อย่างอื่นจากรัฐและเอกชนแก่พรรคการเมืองและสมาชิกพรรคการเมือง.
กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์นิติธรรม. 2540

ไพฑูรย์ บุญวัฒน์. ระบบการเลือกตั้งที่ลดการซื้อเสียงและให้โอกาสคนดีสมัครรับเลือกตั้ง
เพื่อทดแทนระบบการเลือกตั้งที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร.
สำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย. 2538

อุดม รัฐอมฤต. การให้เงินสนับสนุนพรรคการเมืองในต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร.
ศูนย์ศึกษาการพัฒนาประชาธิปไตย. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2546

เอกสารอื่นๆ

Evens, Geoffrey, and Pippa Norris, eds. 1999. Critical Election: British Parties and voters in Long-Term Perspective. London : Routledge.

La Palombora, Joseph and Myron Weiner, Political Parties and Political Development. Princeton: Princeton University Press. 1966